

'Dün canım dediği bugün hain, terörist oldu'

Yayınlanma: 17 Mart 2019 03:01 | **Güncelleme:** 14 Kasım 2019 20:03

A+

A-

Zeynep Altıok Akatlı: Kadınların 10 küsur yıldır yaptıkları bir eylemi, algı operasyonu ile kirletmeye çalışmalarının sebebi 7 Haziran seçim travmasıdır.

Seran VRESKALA

ARTI GERÇEK – Yakışıklıydı. Ressam ve şairdi. Çok sevdiği kızına mektuplar yazdı. Bilmiyorum çocuğuna mektup yazan baba kaldı mı artık? Aydıncı ve bir otelde pusuya düşürülerek yakıldı. Metin Altıok, Zeynep'in babasıydı... Güzeldi. Güçlü bir kalemi olan bir akademisyen ve felsefeciydi. Az daha yine bir otel saldırısında o da hayatını kaybediyordu. Füsun Akatlı, Zeynep'in demir leblebisiydi. Zeynep Altıok Akatlı da bence annesine benziyor, belki de bu yüzden babasının soy ismiyle beraber annesininkini de kullanıyor.

Zeynep Hanım'ın böylesi entelektüel bir aileyle ve onların ülkeyi aydınlatan arkadaşlarıyla büyümesi, onu şekillendiren ana tema olmalı... Daha gördüğünüz anda kendine duyduğu güveni somut bir şekilde görüyorsunuz. Fotoğraf çektirirken 'üstüm başım uygun değil' diye itiraz etmiyor ya da 'nasıl çıktım acaba' diye endişelenmiyor çünkü onun için bunların hiçbir önemi yok. İnsanlarla iletişimi içten ve saygılı. Söylediklerinde çok samimi ama mesafeli ve mesafesini size hissettiriyor, buna rağmen kesinlikle soğuk değil -bir İzmirli soğuk olamaz zaten-... Kendisini ifade etme konusunda çok rahat olduğu için size de o rahatlığı veriyor, her soruya açık...

Babasının karanlık bir zihniyet tarafından öldürülmesinin siyasetçi olmasında etkisi büyük. Onunla siyasetten başka bir şey konuşmanız zormuş gibi geldi bana. Üstelik konularına o kadar hâkim ki siz daha sorunuzu sormadan verdiği uzun cevaplarla, bir sonraki sorunuzun cevabını da vermiş oluyor. Müthiş bir hatip; onu dinlerken 'bir insan bu kadar uzun cümleyi başını unutmadan nasıl kurabilir ve sonuna geldiğinde o cümle anlamını hala nasıl kaybetmez?' diye düşündürttü bana resmen. İyi bir siyasetçi olmasına rağmen ülkede yapılan çirkin siyaset yüzünden negatifleştğini söylüyor.

Mücadele ettiği bir sürü konu var ama özellikle hayvan ve doğa hakları, KHK'lar ile ihraç edilen akademisyenler, tutuklu gazeteciler, Cumartesi Anneleri, en son 8 Mart kadın yürüyüşü hakkında soruşturma başlatılması gibi sorunlar hakkında çalışmalar yürütüp, önergeler hazırlıyor.

Yerel seçime 2 hafta kaldı. Nasıl gidiyor çalışmalar, süreç adil işliyor mu sizce?

Geçenlerde Ekrem İmamoğlu'nun yayını kestiler biliyorsunuz, o programın yapımcısı yayını bölmeden evvel 'neden CHP'liler beni ve kanalımızı etiketleyerek, bize büyük bir haksızlık yaparak size karşı yayın yasağı uyguladığınızı söylemişler, niye böyle bir şey yapıyorlar?' gibi bir şey soruyor. Cevabını alıyor ama sonra programın tam ortasında yayını kesiyor. Sonra tweet atıyor 'bant yayın olduğu için birazdan devam edecek' diye, iyi de alt yazı da mı geçemiyorsun? Tweet ile duyuruyorsun bunu... Siz karar verin.

Artı TV'de Seçim Günlüğü diye bir program yapıyoruz, orada semtleri dolaşarak insanlara adaylar hakkındaki düşüncelerini soruyoruz. Genelde aldığımız tepkiler doğrultusunda İmamoğlu çok seviliyor, bunda güler yüzlü ve esprili olması büyük bir etken, çünkü insanlar artık bağırın çağıran siyasetçilerden çok sıkıldı.

Öyle demeyin, Reis-i Cumhuremiz da çok esprili, 'merabalar, nasıl gidiyor arabalar' diyor mesela... (Gülüyor) Ekrem İmamoğlu gerçekten çok iyi gidiyor ve İstanbul'a çok şey katacağından eminim. 2014 yılında İstanbul İl Başkan Yardımcılığı döneminde beri tanır ve takip ederim kendisini. Çalışkanlığıyla, vizyonu, profesyonelliğiyle beni çok etkileyen biri; özellikle beyaz yakalı sektörde 20 yıl çalışmış biri olarak söylüyorum bunu. (Gülüyor) Siyasetin içerisinde kapitalist düzene esir olmamış haliyle, özel sektörün düzeni ve disipliniyle çalışan ama güler yüzü ve vicdanıyla insanlıktan asla uzaklaşmamış, kucaklayıcı bir siyasetin yapılmasına olanak verebilecek biri olduğu için kendisini her kesimin destekleyeceğine inanıyorum.

Peki, siyasetteki bozuk üslup halka nasıl yansıyor sizce?

Şu an ülkenin içinde bulunduğu sorunların en temelinde zincirin birinci halkası olan cehalet geliyor. Çünkü cehalet hem bilgisizliği hem saygısızlığı hem hadsizliği içerir

hem de kişinin öz saygısını yok eden bir şeydir. Haliyle bilgisiz, düşüncesiz, yoz, saygısız bir toplum yaratıldı ve bu sistemli bir şekilde yapıldı ne yazık ki.

İlk kez 'daha da gelmem' söyleminin halkta karşılık bulmasıyla başladı bu süreç sanki.

Elbette ilk hatırladığımız sembolü budur belki. Siyasetin içerisinde elbette karşı tarafı hedef almak, eleştirmek, kızmak, öfkelenmek vardır ama düzeysizlik, siyasetin bağlamından kopuk birtakım ithamlar, iftiralar, yalanlar olmamalı, belli bir üslup, belli bir seviye mutlaka olmalıdır. Çünkü siyaset insanlar için yapılır ve insanlara erişebilmek için de siyasetçiler bir rol modeli teşkil etmelidir.

Tartışma kültürü de yok. Ben İnönü'nün, Demirel'in, Ecevit'in canlı yayında karşılıklı kürsülerde yaptıkları tartışmaları hatırlıyorum mesela.

Aslında eskiden vardı tartışma kültürü ama karşı taraf bunun dışına çıkmak istedi. Bu alternatifsiz, tekil bir bakış açısı yaratmak için yapılmış bilinçli bir tercihtir. Bu kadar yozlaşmanın, cehaletin esiri olunmuş bir ortamda sadece eğitimden ve bilimden kopuk bir müfredattan bahsetmiyorum, -ki o da trajik olarak çözülmesi gereken bir problem olarak

önümüzde duruyor-, daha çok saygısızlıktan, tahammülsüzlükten, nefret ikliminden söz ediyorum. Fakat bunun da gideceği yer belli, görüyoruz ki şu an yandaş olanlar bile bu kadar ayırıştırmadan, kopukluktan, nefretten, bağırmadan çağırmadan, tehditlerden, saygısızlıklardan yıldılar, çünkü gün geldi hepsi bunlardan nasiplerini aldılar. Dün canım dediği bugün hain, terörist oldu. İnsanlar zaten yıldıkları dilin esiri olmanın ötesinde kurbanı olduklarında tepki değişmeye başlıyor. Son zamanlarda benim çok şahit olduğum bir durum.

Bu TV programı için konuştuğum insanların çoğu yerelde partiye değil de kişiye oy vereceklerini söylüyorlar. Siz ne düşünüyorsunuz?

Alternatife oy verecekler, ben öyle görüyorum. Aslında dayatılan bir seçim sistemiyle de karşı karşıyayız; daima iktidarın çıkarına sonuç vermek üzere şekillenen seçimler, sonucunu beğenmeyip yinelenen seçimler ya da sonucu kendi lehine çevirmek için yasadışı mühürsüz oylarla sonucun dayatıldığı seçimler... Artık öyle bir noktaya geldi ki dayatılana değil de alternatife oy verecekler.

İttifak da var bunu içinde.

Evet, bir de ittifak dayatmasıyla karşı karşıyayız, aslında hiç ihtiyaç olmadığı halde. Bir seçim sistemi olarak ittifak karşımıza getirildi. Koalisyonları, ittifakları kötüleyenler, 7 Haziran seçimlerinde bununla insanları tehdit edip bunun doğru bir yönetim şekli olmadığını söyleyerek oy isteyenler, sırf bu gerekçeyle 7 Haziran seçimini iptal edenler, nedense aslında düzenin ve bu toplumun buna ihtiyacı olmadığı halde kendi ihtiyacı olduğu için yine çıkar odaklı bir ittifak karşımıza getirmiş oldu. Cumhurbaşkanlığı seçiminde olan ittifakın yerel seçimlerde olmasının hiçbir gerekliliği yok. Çünkü ittifaklardan bağımsız olarak da o dediğim alternatif arayışı var. Dolayısıyla bu seçimin asıl belirleyici duygusu alternatife oy vermek ve nefes almak olacak.

"BEN DE MİLLİYETÇİYİM AMA DAYATILAN MİLLİYETÇİLİĞİN KARŞISINDAYIM"

İmamoğlu, Yavaş ve ittifak üzerinden giden çok büyük bir karalama kampanyası var ve insanların bunlara aldanması hala mümkün mü?

İnsanların bunlara aldanmaması için gerekli koşul tabii ki yok çünkü -sizi tenzih ederek söylüyorum- aşağı yukarı bütün medya satın alınmış durumda ve bu kanallar cahilleştirilen, gerçeklikten kopartılan, birtakım nefret hikayeleri üzerinden yönlendirilen kesime erişen kanalların tamamı sürekli bir propaganda içerisinde... Muhakemesini sonlandırdığınız bir noktada, somut delil, kanıt, hukuk gibi kavramların yok edildiği bir ortamda insanların aldanması çok normal. Zaten %51 de böyle sağlanabildi yoksa o da sağlanamayacaktı. 7 Haziran sonuçlarındaki büyük kopuş sadece 6 ay gibi bir süre içerisinde öyle aniden 'hay Allah benim o gün sandıkta elim kaydı da yanlış oy attım'la olmadı herhalde. Herkes aslında her şeyin farkında ama yaratılan korku ikliminden dolayı başka bir ara geçiş içerisinde. Aman kavga çıkmasın, sorun olmasın, şiddet olmasın diye huzuru biat etmekle yakalayabileceklerini sanıyorlar ama geçmişte gördük ki ne barış ne huzur, uslu durana yukardakinin bahsedebileceği bir şey değil! Hedef göstermeler, kriminalize edilen söylemler, Zillet İttifakı diyerek oraya oy verenlere hakaret etmeler... Günün sonunda oy almak için kendisine oy vermeyenlere, karşı partiyi destekleyenlere, onların lidere hakaret etmenin bir işe yaramayacağını görüyorlar.

Herhangi bir tahmininiz var mı, özellikle büyük şehirler konusunda?

Her şey ortada aslında. Bursa hariç, İstanbul, Ankara gibi 10 büyük ilde öne geçmiş durumdayız. Bursa'da da kafa kafaya gelmiş durumdayız. Dediğim gibi insanların artık bunlardan yıldığını yaptığımız çalışmalardan görüyoruz, sahada da bunu hissediyoruz. Yapılan bütün anket ve araştırma sonuçlarında da bunu görüyoruz. Ne hikmettir ki bugüne kadar araştırmaları referans veren birdenbire bundan çok tedirgin oldu ve 'hiçbir araştırma, anket şirketlerine güvenmiyoruz' diye bir açıklama yapma ihtiyacı hissetti. Ama kendisi araştırmalara inanır, an be an her şeyi takip eder, önlemini alır. (Gülüyor) Nitekim bir kadın direnişinde bile 'ezan yuhaladırlar, ıslıkladılar' iftirası ortaya atıldı ve bu iftiranın karşısındaki tepkiyi muhakkak ki ölçtüler ve bunun hiçbir şekilde çalışmadığını, tam tersine kendi aleyhlerine döndüğünü gördüler; ki bütün yandaş medya, bütün yandaş yazarlar bir bir özür dilediler, hatta neredeyse Erdoğan'ı eleştiren açıklamalar yaptılar. Bunun sebebi o inanmadıkları araştırmaları yapıp, kendilerini etkileyeceği noktada inandıklarının, değerlendirip dikkate aldıklarının göstergesidir.

Kılıçdaroğlu devamlı milliyetçi kesime oynuyor; en son Ozan Arif övgüsü çok büyük tepki aldı özellikle Alevi kesimden... Ne diyorsunuz?

Ben daha milliyetçi bir dil yerine sahici bir milliyetçiliği karşıdaki insana aktarabilmek için kendi dilimizi kullanmamız gerektiğini düşünüyorum. Bizi kurtaracak şey neyin şiir, neyin manzum, neyin tekerleme olduğunu ayırt etmekle başlayacak bence. Ülkemizin farklılıkları, zenginlikleri bizim en büyük milliyetçiliğimiz olmalı aslında. Bu ülkeyi değerli kılan kültürümüzü ve değerlerimizi yok etmek yerine, geçmişle geleceğin bağına koparmak yerine, kentleri bile tektipleştirmek yerine, bu ülkenin tarihi zenginliğini kültürel mirasını, bir arada yaşama kültürünü, etnik çeşitliliğini benimsediğimiz zaman sahici milliyetçi oluruz. O biziz aslında. Böyle bir yerden baktığınızda ben de milliyetçiyim ama dayatılan milliyetçiliğin de karşısındayım.

Partiniz için aktif siyaset yapmanız ille de liderinizle her konuda aynı fikirde olmanızı gerektirmiyor tabii.

Elbette, kesinlikle böyle bir gereklilik yok. Doğru bildiklerimizi söyleyerek, kitlelere doğru mesajlar vermek, inandıklarımızı doğru anlatabilmek görevlerimizin arasında, bunu yapmak için de her zaman aynı fikirde olmamız gerekmiyor.

"NE OLURDU KADINLARI DUYSALARDI?"

8 Mart'a dönelim o zaman, Feminist Gece Yürüyüşü'ne katılanlara soruşturma açılıyor şimdi. Düşünceleriniz nedir?

Onlar kendilerine karşı olan herkesten korkuyorlar ve dolayısıyla kadınlardan da korkuyorlar. Onların çok ciddi bir 7 Haziran travması var ve bu travmayı hala atlatabilmiş değiller. Her ne kadar usulsüz ve hukuksuz bir şekilde seçimi iptal edip, yok istikşafıdır, öyledir böyledir diyerek yetkiyi ana muhalefete vermeyip, baypas ederek o badireyi geçici olarak atlattılsa da biliyorlar ki gidişat kötü.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde de referandumda da bunu gördüler. Çünkü referandumda bütün dayatmaya, korkutmaya, sindirmeye, tehdide, şiddete rağmen sadece %51 alabildiler. Erdoğan eskiden yüzde 50'yi evde zor tutuyorum diyordu; hakikaten zor tuttuğunu ve o seçmeni başka tarafa kaptırdığını görmüş oldu. Bu gerçekliğin ötesine baktığımızda son genel seçimlerde de tarihin en düşük oyunu almış durumda AKP, üstelik bu ittifakla beraber alınan bir oy... Yani 2014 yerel seçimlerinden bu yana sürekli bir oy kaybı söz konusu.

Sürekli doymak bilmeyen bir 'bütün iktidar benim olacak' talebi var. Bunun için ikide bir de erken seçim, seçim yenileme durumu var; bir kere alsa bir daha seçim yapmayacak ama alamıyor işte. Neticede ortadan ikiye bölünmüş bir toplum ve bu toplumun kendisine ait olduğunu düşündüğü de o evde zor tuttuğu yüzde 50, çünkü her an başka tarafa gidebiliyorlar, 7 Haziran'da gördüğü gibi... Dolayısıyla bu travmayı her türlü itiraz noktasına taşıyorlar, kadınların kendi hakları için 10 küsur yıldır yaptıkları bir eylemi, algı operasyonu ile kirletmeye çalışarak ya da havaalanı işçilerinin direnişini bile Gezi'yle özdeşleştirerek, insanüstü bir şiddet uygulayarak müdahale ediyorlar. Bunlar hep aynı travmanın sonuçları... Bu kadın direnişçilerine verilen tepkinin, herhangi bir yerdeki bir kutlamaya dahi polis baskısı uygulanmasının tek sebebi bu travmadır. Bu yüzden insan hakları çerçevesinde hepsi tanımlı bir yasal hak olan herhangi bir hak talebine, herhangi bir itiraza, herhangi bir direnişe tahammülleri yok. Ve bu eylemleri suçla, terörle ya da dine karşı bir saldırıyla ilişkilendirdiklerinde, güya uyuşturdukları toplumu koruyarak kaybettikleri oy ellerinde tutmaya çalışıyorlar ama bu defa işe yaramayacak çünkü artık ekonominin içine düştüğü bir darboğaz da mevcut. En iyi niyetli, en yandaş vatandaşın bile evine et alamadığı, çocuğuna yiyecek götüremediği bir ortamda, bu olumsuz koşulları en sıcak yaşayan insanlara şiddet uygularsa, onların seslerine kulaklarını tıkar, duymazdan gelirlerse oy kaybı çok daha büyük olacak. Ne olurdu kadınları duysalardı? Ne olurdu onların kendilerini ifade etmelerine müsaade etselerdi?

Yürüyüşe katılan kadınlar için çok çirkin söylemlerde bulunanlar da oldu.

Maalesef. Mesela yandaş bir yazar diyor ki 'feminist yürüyüşü fahişeliktir'... Yozlaştırdıkları bu kültürün içerisine üniversite rektörü olarak atadıkları adam diyor ki 'evinde oturan kadın makbuldür'. Bakan yaptıkları kadın diyor ki 'aileyi bir arada tutan börektir'. Böyle söylemler olduğu zaman tabii ki kadınların sesini duymak istemeyeceklerdir. Çünkü onlar başka bir kadın, kendi kadınlarını yaratmak istiyorlar. Bu yüzden hiçbir şiddet içermeyen, en ufak bir şiddet temayülü bulunmayan, kimsenin üzerinde silah sayılacak bir unsur olmayan bir yürüyüşe bu şekilde saldırıyorlar. O gün o meydana kadınların en büyük silahı, sesleriydi, sözleriydi. O silahtan da o kadar korktular ki onu yalanla, iftirayla, manipülasyonla kirletmeye çalıştılar. Ama bunu başaramadıkları gibi nasıl temizleyeceklerini de bilemediler; onun için gündem değişiyor, onun için Yavaş üzerinden bir karalama kampanyası işliyor.

Partiniz kadınlar konusunda yine sınıfta kaldı ama; resmen bir askerlik şubesine döndü.

Evet, maalesef. 3 büyük ile baktığımızda kesinlikle sınıfta kalmış olduğumuz görülüyor. Meclisteki ve siyasetteki kadın temsiline dair kendi partime de dönük bir eleştiri yazısı yayımladım zaten. Ama bu sadece bizim partimize yönelik bir eleştiri değil, siyasetin bütün ülkedeki yansıması ne yazık ki böyle. Daha çok kadını meclise sokan iktidar partisinin kadınlarının, kadın haklarıyla ilgili tutumu da ortada. Bu tabii ki partimizin az kadın sokmasını

aklamak için söylediğim bir cümle ya da topu taça atmak değil, genel olarak kadınların ne kadar derin bir alışkanlıkla, başka bir yapıyla mücadele etmek zorunda kaldığından bahsetmek için söylediğim bir şey. Siyasette kadının temsili için liyakat kriteri kadınlık, cinsiyet olmamalı. Nitelikli kadınları siyasetin içine katmak gerekiyor ki daha çok kadın siyasete girsin. Liyakat esası doğrultusunda seçimler yapacaksınız, yani birisinin karısı, kızı, yeğeni olduğu için aday göstermeyeceksiniz; sadece kadın koymuş olmak için hiçbir eğitimi, uzmanlığı olmayan bir kadını koyduğunuzda, ertesi gün o kadın 'ben bunu yapamayacağım' diye istifa etmek durumunda kalmamalı. Emek veren ve siyaset yapabilmeye muktedir olan kadınları görünür kılacaksınız. Ben partimden böyle bir tavır bekliyorum. Cumhuriyetin ve bu partinin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk İsviçre'den 36 yıl evvel kadınlara eşit hakları vermişken bu partinin bu geleneği sürdürememesi elbette ki çok büyük bir ayıp. Burada söylemeye çalıştığım şey bu soruyu boşa çıkarmak, topu taça atmak değil ama bunu da içine alan daha büyük bir halkanın, bir sarmalın içerisinde çok büyük bit mücadeleyle karşı karşıyayız. Üstelik o mücadeleyi yaptığınızda da birdenbire terörist ilan edilebiliyorsunuz.

"HAK ARAYANI DUYDUKLARINDA İKTİDARLAR GÜÇLENECEK YOKSA O KAPILAR KAPANACAK"

İktidara karşı olan herkes terörist olarak suçlanıyor ve insanlardan bu söyleme karşı büyük bir tepki var. Gerçi bu kin nefret öfke ırkçılık dalgası dünyayı sarmış durumda; Trump, Putin, Kim, Orban, Bolsonaro vs. Ne düşünüyorsunuz bu konuda?

Düzen artık yetmiyor. Kapitalizm bir darboğaza girmiş durumda. Bütün bu sürdürülmeye çalışılan neo-liberal politikalar darboğazda. Bunların karşısında sosyal demokrasi de kendi içinde yetersizleşmeye başladı; bir dönüşüme ihtiyaç var. Teknoloji çağı, kişinin kişiye erişimi, bilgiye erişimi, yaşamın içindeki her türlü gelişimin bu kadar dinamik bu kadar hızlı olduğu bu süreçte, kötülük kadar iyilik de çok hızlı yayılıyor. O kapitalist düzenin sürdürülebilmesi için de hep sağcı, faşist ve dayatmacı iktidarlar bu düzeni koruyabilmek için bir algı yönetmeye çalışıyorlar. Mevcut rejimler çözümü artık barındırmadıkları için, yeni bir tanım, yeni bir dünya yaratmak için çalışan liderler de var, bu yüzden çok da haksızlık etmemek lazım; bir Corbyn örneği var önümüzde, bir Sanchez örneği var, çok eleştirilse de bir Çipras örneği var; bunların da görülmesi gerekiyor. Dolayısıyla bunları da doğru yerden okuyarak analiz etmek gerekiyor, o kadar kötümser yaklaşmamak lazım.

Peki, sol iktidar olduğunda bütün sorunları çözebilecek güçte mi?

Dünya küresel kapitalizmin ağındayken ve bu kadar büyük bir kriz ortamında tabii ki sol iktidara geldiği zaman bir umut olur, ancak sol da sihirli bir değnekle 'hadi bakalım şimdi her şey düzelecek' diyebilmeye muktedir değil. Zaman içerisinde geliştirilecek adımlar vardır ve nitekim Siriza'nın Yunanistan'da yaptığı da buydu. En başta söylenen 'bunlar da sol diye oy verdik ama bizi kurtarmadı' eleştirilerinin şimdilerde son derece azaldığını görüyoruz. Sosyal adalet üzerinden ellerindeki kaynağı en doğru şekilde yönetmeye çalıştıkları, hakları teslim etmeye çalıştıkları bir sistem kurma çabalarını halk takdir ediyor artık. Solun gücünü hiç azımsamamak lazım. O yükselen sağcı, faşist, ırkçı zihniyetin karşısına aynı şekilde soldan da bir tepki mevcut. Sarı Yelekliler buna en iyi örnektir mesela. Orada sadece solcular sokaktaydı denilemez ama hak arayışı bir kimlik buldu ve başka bir ihtiyacın şekillenmesi için olanak arayan kitleler olduğunu bu örnekle de gördük. Hak arayışı duyduklarında iktidarlar güçlenecek yoksa o kapılar kapanacak.

"ŞİİR SOKAKTA DİYE GEZİ'DE BİR EYLEMLİLİK HALİ VARDI, BUNU BİRAZ DA ŞİİR MECLİSTE VERSİYONUNU YAPMAYA ÇALIŞTIM."

Ülkede 70 binin üzerinde tutuklu öğrenci var. Bu konuda bir şeyler yapıyor musunuz?

Ne yazık ki sadece parasız eğitim istediğini söyleyen bir pankart açtığı, referandum sürecinde Hayır kampanyası yürüttüğü için teröristlikle, vatan hainliğiyle suçlanarak gözaltına alınan, tutuklanan öğrencilerimiz var. Üzülerek söylüyorum ki yalnız değiller; yüzlerce gazetecimiz de tutuklu, tutuklu gazeteci sayısında dünyadaki rekor hala elimizde; bu öğrencilerin gazetecilerin akademisyenlerin hakkını savunan hukukçularımız, hekimlerimiz de tutuklu... Ben milletvekili olduğum süreçte gençlerin çoğunu ziyaret ettim. Özellikle toplu eylemlerde alınan gençler, İzmir'dekiler, Türkiye genelindeki üniversiteliler, ODTÜ'lüler, Boğaziçililer, sanatçılar, akademisyenler, gazeteciler, susturulmaya çalışılan her kesimin hakkı için bu tutukluluk halinin değişmesi, yargının doğru işlemesi, insanların özgürlüklerine kavuşması için bayağı çaba sarf ettim. Bu anlamda sözümü söylemeye, elimden gelen destekle bir şeyler

yapmaya devam ediyorum. Tüm siyasi tutuklulara adil bir yargı süreci ve özgürlük talebini yinelemekte fayda var.

Yargının işleyişinde büyük bir sorun var.

Ne yazık ki Türkiye’de hukukun gözaltına alınanlar ya da tutuklananlar üzerinde doğru bir şekilde işletilmediğini görüyoruz. ‘Aa biz aldanmışız, kandırıldık’ denilerek, gizli tanıklarla, somut olmayan delillerle, iftiralarla, karalamalarla, hedef göstermelerle insanların hayatlarının karartıldığını tanık oluyoruz. Tutuksuz yargılanmaları gerekenlerin olağanüstü uzun sürelerde tutuklu yargılanarak ‘Aa bunun hiç suçu yokmuş’ denilerek 6 yıl sonra serbest bırakıldığı örneklerle karşı karşıyayız. Dolayısıyla hızlıca bir kuvvetler ayrılığı ilkesinin yeniden gündeme geldiği, bağımsız bir yargının işlevsel hale getirildiği, yargı bağımsızlığının öncelendiği, eşit hak ve hukuki süreçlerin işletildiği bir dönem hayal ediyoruz. Bizim talebimiz, desteğimiz ve çalışmalarımızla zaten yeniden sahici demokrasinin işlediği bir yönetim için sesimizi duyurmaya çalışıyoruz.

Kabataş yalanında ‘benim örtülü bacım’ diyenler birkaç hafta evvel bir polisin örtülü bacılarını taciz etmesine ses çıkarmadılar ve onunla röportaj yapan gazeteci arkadaşımız Derya’yı gözaltına aldılar.

Evet, maalesef. O benim bacım senin bacın durumu, o ikisi farklı...

Bugün tesadüf babanızın doğum günü (14 Mart) ... Babanızı katleden karanlık zihniyet yüzünden mi siyasetçi olmak durumunda kaldınız?

Biraz öyle oldu. Aktif politikaya atılmam doğrudan bununla ilgili bir şey. Ne olacağınızın hiçbir garantisi yok bu ülkede. Böyle bir olay deneyimlediğiniz zaman benzer acılar yaşanmasın diye mücadele etmek istiyorsunuz, yoksa benim siyasetin içinde olmak gibi bir planım yoktu. Siyasetçi olmak gibi hayalim yoktu. Ama öyle bir şey deneyimlediğinizde, öyle bir babanın evladıysanız, size verilmiş bir vicdanla bunu değerlendiriyorsunuz. Başkalarının acılarına da kulak vermeniz kolaylaşıyor. Her ne kadar benzer acılar yaşanmasın diye uğraşırken, 93’ten bu yana olağanüstü acılar yaşamaya devam ediyoruz. Bu acılar yaşandığında o yalnız olmama duygusunun önemini bilenlerdenim. Başka katliamlar, başka faili meçhuller, başka baskılar olmasın diye... Ergenekon, Balyoz, KCK süreçlerinde, Oda TV davasında ve bunun gibi çok yoğun yargılamaların olduğu ve sonrasında hep pardon denildiği o süreçlerdeki akıl almaz hikayelerin tanığı olduğumuz için, sözümüzü daha geniş kitlelere ulaştırabilmek için siyasete girmem kaçınılmazdı.

Bir kadın olarak bunları yapmanız çok değerli.

Belki siyasetin içine de biraz şiiri, sanatı sokabilmek, o bahsetmiş olduğumuz kirli siyasetin dilini değiştirebilmek, parlamentoya bir kadın sesini katabilmek de önemliydi benim için... Şiir Sokakta diye Gezi’de bir eylemlilik hali vardı, bunu biraz

da Şiir Mecliste versiyonunu yapmaya çalıştım. (Gülümsüyor) Yazımlarımda da mutlaka dörtlükler alıntılıyorum, şiirlerden göndermeler koymaya çalışıyorum. Kimine biraz fazla romantik ya da Pollyanna'ca geliyor olabilir ama ben siyasetin içine biraz kültür, biraz sanat, biraz yaşam, biraz duygu katarak değişimin gerçekleşeceğine inanıyorum.

Aradan bunca yıl geçmesine rağmen davanız hala devam ediyor.

Evet, bizim mahkememiz 25'inci yılını doldurdu ve zaman aşımıyla sınanıyor ve zaman aşımının üst mahkemesi bilinçli olarak bekletiliyor. Oradan bir sonuç çıkartılmıyor. Çok dolu ve yanlış bir süreç işliyor. Diğer dava zaman aşımı emsaline uğrayacak, çünkü öbürü bozarsa onun da yolu açılacak falan... Neyse buralara hiç girmeyeyim, bunlar neredeyse 3 günlük bir röportaja konu olur.

Öne Çıkanlar

Deneyen klasik baklavalardan vazgeçiyor işte yapılışı çok basit bir baklava önerisi

Ziyan olmasın. Pırasa pişirirken bilmeniz gereken küçük sır. Daha lezzetli oluyor

Patlıcan pişirirken böyle yapın. Asla kararmıyor ve çok daha lezzetli oluyor

Sahte Milli Piyango bileti nasıl anlaşılır?

Güncel

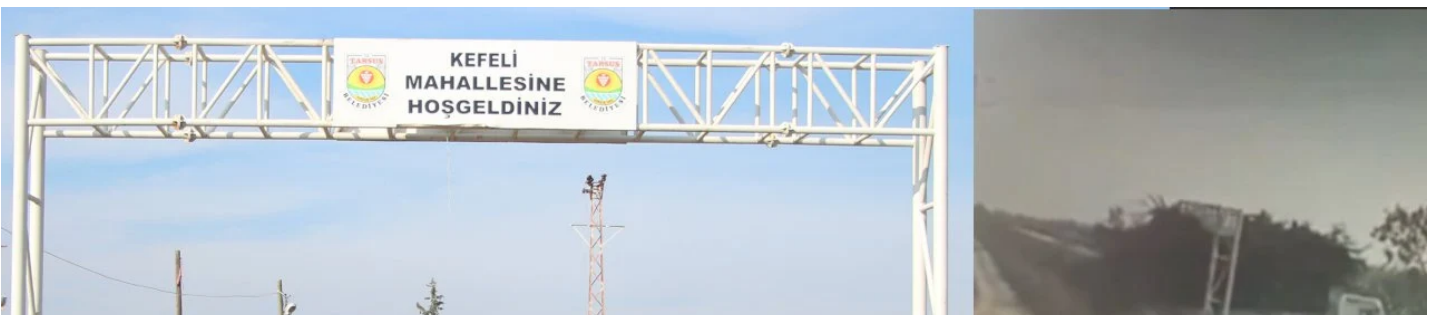
Diyarbakır'da bir kişi demir korkuluklara asılı halde ölü bulundu

Mikdat Kadioğlu'ndan 'dolu savar' tepkisi: Bakanlığı da ikna etmişler, dünya bize gülüyor

Hastanede narkotik ilaçlar kayboldu, üç kişi açığa alındı: 'İlaçlar başka hastaneye satılıyor'

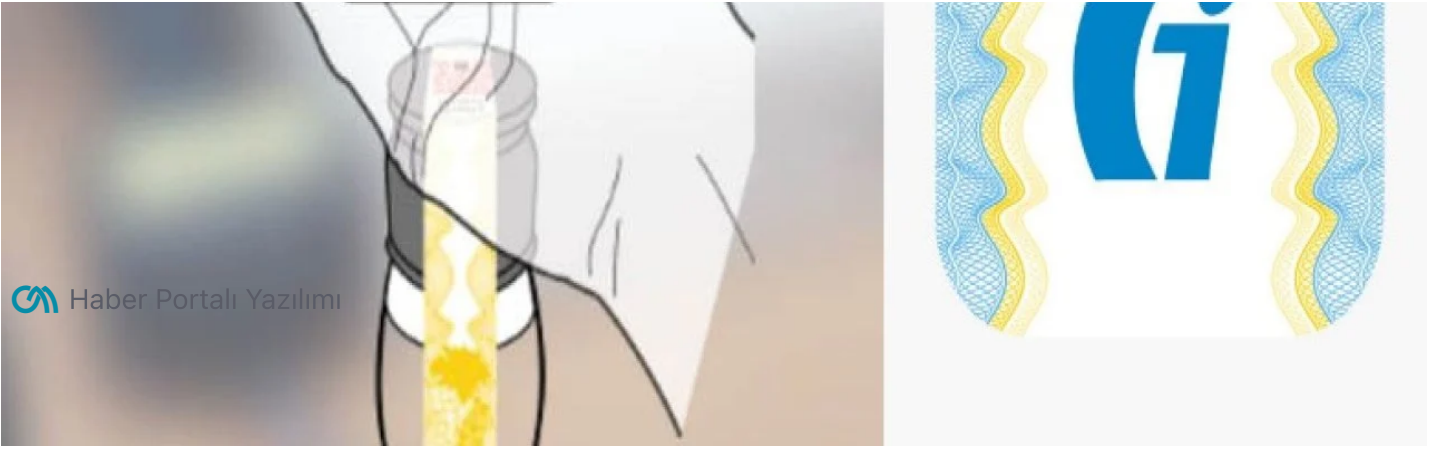

Köpeğin üzerine moloz dökülmesine çiftte soruşturma

Taksiciler odasından Taksim'de taksi denetimi: Nereye gidiyorsunuz diye sormadan yolcularını aldılar

Haber Portalı Yazılımı